ANUL XV. — No. 2952.

FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

6 Pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Duminică 20 Noembr. 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia 3.26.69

Toma Aurel în drum spre Bucureşti

El a părăsit Parisul la volanul unei maşini de sport - cu destinaţia România

Am anunţat zilele trecute că din toate proectele care i se atribuie, Toma Aurel, campionul Europei la categoria Cocoş, îl va alege pe cel mai puţin pugilistic.

Invingătorul lui Len Hampston nu va face nici un match de box. Nu va boxa la Londra, la Paris şi nu va pleca nici măcar în America.

Toma se înapoiază în Capitală, urmând a fi printre noi peste două trei zile.

Informaţia pe care am dat-o acum câteva zile ca o quasi-certitudine, se confirmă astăzi pe deaintregul. Se confirmă prin d. Cristian Auboineau directorul uzinelor „Renault" din Paris, sosit la Bucureşti cu avionul, ca membru al delegaţiei economice franceze pe lângă guvernul român.

D. Auboineau a spus unui redactor al nostru că Toma Aurel a părăsit Parisul la volanul unei maşini comandată din Bucureşti.

Campionul Europei este în momentul acesta pe drum. El va fi în Bucureşti Luni după amiază sau cel mai târziu Marţi.

CAT VA RAMANE TOMA

Nu se ştie cu precizie cât va rămâne Toma Aurel. Cum în străinătate n'are nici un angajament precis, totul fiind — ca de obiceiu — în funcţie de datele pe care el le pune la dispoziţia organizatorilor, vacanţa lui Toma Aurel nu va dura mai mult ca două trei săptămâni. Dar, cum trei săptămâni de Luni încolo însemnează o vacanţă prelungită până în ajunul Crăciunului, nu este exclus, ca Toma să rămână în ţară şi în timpul sărbătorilor pe care în cazul acesta şi le va petrece la Babadag — în mijlocul familiei sale.

In orice caz, peste două zile vom putea strânge, de visu, mâna admirabilului nostru campion.

Mâine la Bologna un match mare

ITALIA INTALNEŞTE ELVEŢIA

„Squadra azzurra" fără Piola

Echipa italiană la antrenament. Dela stânga la dreapta: Pozzo, Serantoni, Andreolo, Frossi, Ferrari, Locatelli, Colaussi, Bollano, Foni, Olivieri, Rava şi DeMaria.

Duminică 20 Noembrie Italia va juca primul match internaţional, după succesul dela Paris, când a cucerit supremul trofeu: cupa mondială.

Italienii nu s'au grăbit după această victorie să-şi pună formaţia naţională în luptă.

Ba chiar s'ar putea afirma că s'au reţinut dela orice întâlnire oficială.

Dacă privim matchurile internaţionale ale Italiei jucate în toamna anului trecuut putem afirma că rezerva din anul acesta este intenţionată şi — poate — are un scop bine definit: păstrarea prestigiului cât mai curat.

Astfel se explică contramandarea matchului Ungaria—Italia care ar fi reeditat finala dela Paris iar şansele jucându-se la Budapesta. Această rezervă a fost terminată şi campionii mondiali vor reapare mâine din nou în match internaţional. Matchul va avea loc la Bologna adică pe teren propriu, ceeeace înseamnă un atout în plus, poate decisiv, pentru italieni.

Totuşi adversaruul nu este de desconsiderat.

Elveţienii au o echipă foarte omogenă şi apărarea lor imediată a fost luată în vedere la selecţionarea echipei continentului. Emulaţia între cele două apărări va fi atracţia specială a matchului, care totdeodată va da un răspuns: au italienii rezerve corespunzătoare care vor putea să suplinească, cu succes vedete ca Piola, Meazza, Ferari? In tot cazul se prevede o luptă mare, un match tare. Favorit este Italia, dar o surpriză nu este de loc exclusă.

NUVELELE NOASTRE

Polisportivul Tommy

Tommy Welch e o fire sportivă de ueegalat.

Opriţi-l odată când vă veţi întâlni cu el în grădina publică din Big-Street, — unde obişnueşte să-şi petreacă o oră după masă — şi întrebaţi-l de rezultatul matchului de football dintre Arsenal şi Chelsea, care s'a disputat acum zece ani, şi vă va spune nu numai rezultatul final, ci şi cel dela pauză, — chiar şi cine a marcat goalurile.

Dar asta nu numai cu footballul ci cu toate sporturile.

Să nu credeţi că Tommy se mulţumeşte numai să urmărească partidele sportive. A practicat dela cel mai neînsemnat sport până la cel mai popular; ping-pong, atletism, ciclism, football, box, handball, water-polo, tennis, etc., etc. toate aceste sporturi au fost practicate de Tommy. Dar... orice lucru în viaţă se isbeşte de un inconvenient, aşa că şi Tommy căruia deşi îi plăcea ping-pong, totuşi îl abandonă, pentrucă într'o zi, la un antrenament, într'un moment de neatenţie, s'a pomenit cu o minge în ochiul drept, care după acest accident a avut de suferit o operaţie.

A preferat rugby-ul, pe care l-a abandonat în favoarea ciclismului într'o zi când era internat la spital, având o mână în ghips.

Era în convalescenţă, când şi-a trimis adeziunea unei grupări de box şi odată întremat a început un sever antrenament cu gândul de a rămâne fidel sportului cu mănuşi.

După puţin timp, Tommy avea să păşească între sforile ringului, făcându-şi debutul ca boxeur. Luminile din sala aceia vastă se stinseseră, speaker-ul anunţase numele celor doi combatanţi, arbitrul apăru pe ring, o lovitură de gong.., şi lupta îşi anunţă începutul printr'o ploaie de pumni.

Trei reprize se perindară vertiginos, aproape egale, când în a patra Tommy, la sfârşitul puterilor sale, tocmai se pregătea să ridice mâna în sus în semn de abandon. Un «upercout», formidabil de puternic, plasat de adversar în bărbia lui, îl făcu să străbată sforile ringului şi să se oprească pe masa «juriului», în hazul general al spectatorilor.

Un doctor, care se afla întâmplător în sală a putut să constate o îngrijorătoare deplasare a maxilarului.

Astfel, cu gura strâmbă, Tommy părăsi nobilul dans al ringului şi imediat se înscrie la un club de football, sport care îi era cunoscut încă de pe băncile şcoalei primare.

N'a fost greu să pătrundă în prima garnitură a echipei. După câteva matchuri în care a figurat cu succes, făcând revoluţie în presa sportivă, iată-l jurând să nu mai schimbe acest sport.

Dar asta până în ziua când apăru pe teren contra unei echipe redutabile, unde Tommy, în dorinţa de a furniza o partidă de zile mari, risca orice. Juca extrem dreapta şi după ce asigurase victoria echipei sale prin cele două goal-uri, marcate din propria-i iniţiativă, începu să demonstreze un football pe care masivul fundaş al echipei adverse nu-l avea tocmai pe plac.

O situaţie formidabilă îl împinse în faţa porţii adverse, unde o învălmăşeală grozavă oprise respiraţia spectatorilor. Mingea fu pasată lui Tommy şi acesta tocmai se pregătea să perforeze pentru a treia oară poarta adversă, când la o ciocnire cu fundaşul masiv, o durere formidabilă la glesna piciorului drept, îl făcu să iasă pe targă depe teren.

Fu internat la spitalul de urgenţă, în timp ce lumea sportivă se întreba dacă de data asta Tommy se va mai apuca de vre-un sport, contrar afirmaţiei sale

(Continuare în pagina 2)

Intre tribună şi peluză

O scrisoare de protest

Colegul nostru de redacţie, d. M. Silvian, are (ca să spunem aşa..) două idei fixe: nu-l vede pe Sadowsky jucător de mare clasă, şi se crede pe sine, foarte cunoscut.

Consecinţa primeia din cele două idei fixe au fost nişte aprecieri nu tocmai elogioase la adresa lui Sadowsky în cronica pe care a făcut-o matchului Venus — Juventus, pentru Cupa României. In contradicţie cu majoritatea confraţilor, colegul nostru de redacţie l-a văzut pe «frumosul Robert» jucând slab şi fiind culpabil pentru unul din cele două goaluri cari i-au fost marcate.

Două zile după apariţia cronicei, d. Silvian a primit la redacţie o scrisoare semnată «O admiratoare».

Colegul nostru de redacţie ne-a întins scrisoarea, cu un aer de mândrie victorioasă:

— Vedeţi?

— Ce să vedem?...

— Imi scrie «o admiratoare».

— Ei şi?..

— Asta dovedeşte că sunt foarte cunoscut..

După această introducere prealabilă, d. Silvian a început să citească cu voce tare, conţinutul scrisorii: «Vă cunosc, din scris, ca pe un gazetar de prestigiu şi obiectiv.

— Vedeţi?.. a jubilat din nou colegul nostru.

...«Mă surprinde deaceia că aveţi aprecieri nu prea elogioase la adresa lui Sadowsky, care este un jucător foarte bun şi foarte drăguţ şi care, în plus, îmi e.., logodnic».

— In privinţa lui Sadovsky, a rezistat d. Silvian, nu sunt de acord cu «admiratoarea mea». Nu contest însă bunele sale sentimente pentru prestigiul meu şi mă flatează că îmi este admiratoare».

Restul scrisorii însă, era din ce în ce mai violent: «Aşa sânteţi dv., gazetarii. Foarte pretenţioşi. Vă vine uşor să criticaţi ascunzându-vă sub pseudonime. Eu însă, te cunosc pe d-ta».

— Mă cunoaşte!.. a subliniat din nou colegul nostru de redacţie. V'am spus că sunt cunoscut...»

«..Sub pseudonimul M. Silvian, continua scrisoarea, se ascunde.., d. George Fulga».

— Ce?... Au jubilat de astă dată, ceilalţi colegi de redacţie.

«Şi mă mir, că d. George Fulga poate să aibe aprecieri proaste la adresa lui Sadowsky, a cărui admiratoare sunt».

— Prin urmare!.. a precizat cineva din redacţie, nici măcar nu este admiratoarea ta. Este admiratoarea lui Sadowsky..

In mod brusc, temperatura i s'a părut colegului nostru Silvian, foarte ridicată. A început să transpire. A decretat totuş cu o răceală care-i este caracteristică:

— «Eu nu-mi modific părerea despre Sadowsky, chiar dacă mi-ar scrie că-l admiră tot sexul slab din România..

Scoţienii Venusului

Eri la Venus. Sfera are o discuţie prelungită cu Humi, care îşi va sărbători mâine ziua de naştere.

— Câţi ani împlineşti Costică?

— Nu ştiu exact.

— Dar că trebue să-ţi sărbătoreşti ziua, ştii?

Humi, al cărui spirit economic ar

Castor

(Continuare în pag. III-a)

Noul sediu al Venusului

Interese de ordin profesional m'au făcut să vizitez aseară sediul clubului Venus. Vorbesc de noul sediu din str. N. Filipescu. Mărturisesc că am fost impresionat din cale afară de frumuseţea şi gustul cu care a fost instalat clubul negrilor, dar m'a impresionat şi mai mult cât de bine a fost servită ideia de „club house", de cămin pentru marea familie a „negrilor". Iniţiativa conducătorilor clubului Venus, inspirată de viaţa marilor grupări de peste hotare, a fost obiectul unei realizări minunate. Totul a fost mobilat sobru, pretutindeni prin decor şi amenajări s'a asigurat sediului „negrilor" un cadru favorabil unei atmosfere familiare. Prin noul sediu Venus n'a rezolvat o problemă de administraţie, banala problemă a unui local unde să se facă doar acte de administraţie. Venus şi-a asigurat posibilitatea de a ţine contactul strâns între toţi jucătorii, între jucători şi antrenori, într'un cuvânt între toţi acei cari formează marea familie a Venusului de azi.

Insemnătatea unui „club house" este multiplă, dar cea mai importantă latură este cea socială.

Din ziua ultimului match din toamnă, până la primăvară, jucătorii se despart de club. In tot cursul sezonului contactul între conducători şi jucători se reduce la antrenamente şi matchuri.

Pentru viaţa sănătoasă de club această lipsă de contact şi îndrumare înseamnă un mare pericol.

In Anglia, unde viaţa de club cunoaşte adevărata expresie, prima grijă a condcătorilor este să dea o desvoltare cât mai mare „club-house"-ului unde fac pregătirea sufletească a jucătorilor, unde se completează ceia ce se învaţă la antrenament.

Am insistat asupra însemnătăţii recentei realizări venusiste, pentrucă înainte de orice corespunde unei concepţii superioare. Toate cluburile fie că au, fie că n'au mijloacele unei realizări în stil mai mare, trebue să pornească viaţa lor având un cămin. Aceasta trebue să fie preocuparea de căpetenie. Un sediu nu este un lux, ci o mare necesitate.

Observator

Ultimul joc între bucureşteni

VENUS-SPORTUL STUDENŢESC

ASTAZI DUPA AMIAZA IN „SPLAIU"

La „studenţi" nu joacă Bădulescu

Sportul Studenţesc va mai conduce în clasamentul bucureştenilor?

VENUS		
	David	
Sfera		Albu
Feraru	Gain	Demetrovici
Ploeşteanu		Humis
Orza	Bodola	Iordache

Teren Venus, ora 14.30, arb. Secret

G. Popescu		Marinescu	Schulder
	Ştefănescu		Mihăilescu
	Mitan	Drăgan	Tache
	Andreescu		Duce
	Constantinescu		

SPORTUL STUDENŢESC

Clasamentul echipelor bucureştene

Sp. Studenţesc	2	2	0	0	3:1	4
Venus	2	1	1	0	3:1	3
Juventus	3	1	0	2	2:4	2
Rapid	3	0	1	2	1:3	1

Prologul penultimei etape a campionatului diviziei naţionale A. se desfăşoară astăzi după amiază, cu începere dela ora 14.30, pe arena din «Splaiu», între două echipe bucureştene: Venus şi Sportul Studenţesc.

Este un match foarte interesant, din categoria acelor jocuri cari angrenează massa sportivilor. Indiscutabil că, teoretic şi pe hârtie, Venus este marele favorit al întâlnirii.

Dar tânără echipă studenţească a reuşit până acum două tururi de forţă. A învins Juventus şi Rapid. Se pare că «studenţii» au o predilecţie specială de a învinge echipele bucureştene. Vor reuşi şi de astădată? Atunci se vor instala ca leader în clasamentul echipelor bucureştene — titlu care nu este căutuşi de puţin neglijabil.

(Amănunte în pagina 3-a)

Clasamentul

Venus	9	6	3	0	23: 7	15
Ripensia	9	5	3	1	27:16	13
Carpaţi	9	4	3	2	15:13	11
Sp. Stud.	9	4	2	3	14:17	10
AMEFA	9	4	1	4	20:23	9
Chinezul	9	3	3	3	24:21	9
Victoria	9	4	0	5	19:16	8
Juventus	9	4	0	5	19:17	8
Rapid	9	2	3	4	12:10	7
Tricolor	9	3	0	6	8:20	6
Gloria	9	2	2	5	9:23	6
U. D. R.	9	1	4	4	8:15	6

O lăudabilă iniţiativă venusistă

Tratative directe cu echipele engleze

Intermediul Budapestei a fost eliminat

Chelsea sau Derby County în primăvară la Bucureşti

Problema programului internaţional pentru marile grupări este una din cele mai însemnate. Rezolvarea ei este legată de dificultăţi, pe cari publicul nu le cunoaşte. In general, spectatorii nu ştiu cât e de greu să angajezi o echipă mare şi de ce diplomaţie trebue să uzezi în tratative ca să ajungi la un acord financiar corespunzător posibilităţilor dela noi şi mai ales să înlături concurenţa care se produce în astfel de împrejurări.

Intre alte dificultăţi trebue să pomenim şi de aceia de a nu putea angaja direct anumite echipe. Aceasta este cazul echipelor britanice. Până în prezent, oaspeţii din Anglia cari ne-au vizitat au fost angajaţi prin

INTERMEDIUL BUDAPESTEI

Intr'adevăr, atât Liverpool, cât şi Leicester City, cari au jucat la Bucureşti, au fost angajate dela un club din Budapesta. In fond, acest fel de a angaja echipele britanice nu va avea nici un neajuns de ordin sportiv. Din punct de vedere financiar intermediul Budapestei făcea ca o echipă engleză, care în mod normal o primeam cu 200 lire sterline, s'o plătim cu 350—400 lire. Cum şi Belgradul era în aceiaş situaţie, se întâmpla curent ca Bucureştiul şi Capitala Jugoslaviei să plătească tot contractul echipei britanice şi în felul acesta Budapesta să aibe gratis echipele englezeşti. Situaţia aceasta nu mai putea dăinuit şi s'a produs.

O INTERESANTA INIŢIATIVA A VENUSULUI

Cum echipele englezeşti nu pot

(Continuare în pag. III)

Joe Louis şi John Henry Lewis, cari vor disputa la 27 Ianuarie campionatul mondial la toate categoriile, îşi măsoară pumnul

LANGENUS

nu poate conduce matchul România-Cehoslovacia

LA 4 DECEMBRIE BELGIANUL CONDUCE LA NEAPOLI

S'a publicat eri ştirea că federaţia română a acceptat pentru matchul cu Cehoslovacia, pe arbitrul belgian Langenus.

Credem că federaţia noastră s'a pripit. Belgianul Langenus nu este disponibil la data de 4 Decembrie. După cum s'a anunţat din timp, la 4 Decembrie Langenus va dirija la Neapoli matcul Franţa — Italia.

Probabil că şi la Praga s'a sesizat acest amănunt şi se vor face federaţiei noastre alte propuneri.

CEHOSLOVACIA

va opune României

O ECHIPA FORMATA DIN JUCATORI PRAGHEZI

IN PRESA CEHOSLOVACA S'AU PUBLICAT IN ULTIMUL TIMP O SERIE DE INFORMAŢII PRIVIND ALCATUIREA ECHIPEI NAŢIONALE.

LA PRAGA SE AFIRMA IN MOD CATEGORIC CA ECHIPA CEHOSLOVACIEI VA AVEA CA BAZA JUCATORII CLUBURILOR DIN PRAGA. NICI UN PROVINCIAL NU INTRA IN VEDERILE SELECŢIONEURULUI CEHOSLOVAC. DEALTFEL IN ULTIMELE INTALNIRI ALE CAMPIONATULUI, JUCATORII DIN PRAGA AU ARATAT O FORMA EXCEPŢIONALA.

Faimosul Cochet

a reluat antrenamentul

Sâmbăta trecută, Cochet îmi spusese:

— „Vino Marţi dimineaţa la Tennis Club din Paris. Iţi voi face, poate o surpriză....".

Surpriza — era într'adevăr o surpriză?... — am fost să-l văd pe Cochet, jucând împotriva lui Beni Berthet.

Să nu vă închipuiţi că era multă lume, în jurul terenului, pentru a-l vedea la lucru pe **„imblânzitorul de mingi"**.

Aşa dar, Cochet a jucat. Găsindu-se după o inactivitate de patru luni — de când s'a reîntors din Rusia — nu a jucat, ca în cele mai bune zile ale carierii sale. Am văzut totuş un Cochet al cărui stil, suplete şi agilitate ne-au prilejuit o mare plăcere.

Eşind de pe teren, Cochet mi-a spus următoarele, ca răspuns la mirarea mea că nu-l văd obosit, după trei seturi de luptă serioasă.

— Explicaţia este foarte simplă. Duc o viaţă de benedictin, la ferma mea de pe Seine-et-Oise. Adică: mă scol şi mă culc de vreme. Azi dimineaţă, ca în toate dimineţile de altfel, am făcut educaţie fizică. Apoi, după un dejun compus din cafea cu lapte şi fructe, am plecat călare, pe câmp.

Şi iată-mă la Paris.

Urmarea aţi văzut-o:

Am jucat împotriva vechiului meu prieten Berthet. Acum, mă duc la masă.

Discuţia a virat bine înţeles spre Borotra.

— „Succesul lui Borotra, ne-a spus Cochet, a uimit întreaga lume. Eu mă mir, dece. Căci, mi se pare foarte natural, succesul acesta, în existenţa unui campion, de clasă veritabilă.

— Clasa muşchetarilor...

— „... a căror principală calitate a fost întotdeauna viteza. Ce să faci împotriva ei?... Nimic. Sau, mai degrabă, să o combaţi printr'o viteză şi mai mare.

Din „PARIS-SOIR"